No. ZEVENTIEN

UIT HET ENGELSCH VAN LOUIS TRACY

(13) HOOFDSTUK X. (Vervolg).

Ik betwijfel, of Wong Li Fu en zijn aanhangers 't gewaagd zouden hebben U werkelijk iets te doen," zei hij. „Op zijn hoogst zouden ze U als gijzelaar vastgehouden hebben."

„Gijzelaar? Voor wat?"

„Voor hun eisch aan Uw vader."

„Maar wat heeft hij gedaan? Hij is nooit in China geweest!" — „Hij is een macht in de financieele wereld. Als de hervormingspartij geen geld kan leenen, komt er niets van de beweging terecht. Dat is tenminste wat de Mandsjou's denken, en zij zullen alles in 't werk stellen om hun doel te bereiken."

„Maar waarom hebben ze die arme Mevrouw Lester vermoord?"

Theydon voelde, dat hij op gevaarlijk terrein kwam. Dit scherpzinnige meisje zou spoedig alle draden van het vraagstuk in haar hand hebben, en dan kon 't wel niet anders, of zij zou de ware beteekenis van den dood van Mevrouw Lester ontdekken.

„Dat deel van het probleem is nog niet opgelost," was zijn ontwijkend antwoord.

Winter kwam haastig bij hen terug. Hij zag er verbaasd en eenigszins ontstemd uit.

„Furneaux heeft iemand gearresteerd," zei hij. „Een Chinees, Len Shi genaamd, bevindt zich in de gevangenis onder beschuldiging van met den moord in de Innesmore Mansions in betrekking te staan. Furneaux is weg, en dat is alles wat ze aan Scotland Yard weten. Wat ik niet kan begrijpen is waarom er per telefoon of op een andere manier geen onderzoek is ingesteld naar de vlucht van Juffrouw Forbes naar Eastbourne." — Hij was nog niet uitgesproken of de bel van de telefoon op de tafel weerklonk. Het was zóó toevallig, dat Winter begon te lachen.

„Ik geloof dat iemand anders van dezelfde opinie is," zei hij. „Mag ik even luisteren, Juffrouw Forbes?"

„Astublieft," zei 't meisje, en de Hoofd-Inspecteur nam den hoorn van den haak.

„Intercommunaal met Londen; U bent aangesloten," hoorde hij een hotel-bediende zeggen. Na een oogenblik wachten, zeide een zenuwachtige stem: „Ben jij daar, Evelijn?"

„Juffrouw Forbes is hier," zei Winter. „Wie bent U?"

„Haar vader," was 't antwoord.

„O, ik ben Hoofd-Inspecteur Winter van Scotland Yard. Uw dochter is in veiligheid, Mijnheer Forbes. Mijnheer Theydon en ik hebben haar vergezeld. Zij zal dadelijk aan de telefoon komen. Zoudt U zoo goed willen zijn mij te vertellen, wat er om één uur gebeurd is, toen mijn collega Furneaux in Uw automobiel gesprongen is en iemand achterna is gegaan?"

„In de eerste plaats: is mijn vrouw daar ook?"

„Zij is gaan picknicken bij Beachy Head. Wij verwachten haar vóór zes uur terug. Ik ben van plan haar en Uw dochter vanavond naar Londen te begeleiden. Ze zullen in Uw huis veiliger zijn dan in Eastbourne, zooals U wel met mij eens zult zijn, wanneer U hoort, hoe Uw dochter nog maar net ontkomen is aan een ontvoering door Wong Li Fu."

„Goede God! Evelijn in de handen van dien schurk!"

„Ja, maar nu is heusch alles in orde. Dank zij Mijnheer Theydon's vlugheid en volharding, is Wong Li Fu's plan verijdeld. Uw dochter zal U alles wel ophelderen. Noem mij even in 't kort op, wat U gedaan hebt, nadat U de Innesmore Mansions verlaten hebt, en ik zal weggaan."

„Wij achtervolgden een auto, die ons een aardig eind wegvoerde, bijna tot aan St. Albans. Het schijnt, dat Mijnheer Furneaux, toen hij uit het raam van Mijnheer Theydon's kamers keek, terwijl Theydon en ik naar beneden gingen, een Chinees zag staan, die ons uit een gesloten automobiel bespiedde. Hij reed hem dadelijk achterna, maar zoodra de man merkte, dat hij de aandacht had getrokken, trachtte hij te ontsnappen. Dat was tenminste Furneaux' eerste indruk. Later was hij ervan overtuigd, dat de gewaande spion alleen maar diende om ons in de war te brengen, en dat het eigenlijke motief van den man was, mij uit Londen te voeren, of mij op de een of andere wijze op te houden, daar het absoluut onmogelijk was, dat mijn aanwezigheid in de „Mansions" aan iemand bekend was. Nu begrijp ik natuurlijk, wat de bedoeling was. Als er, zooals ik van U hoor, een poging gedaan is om mijn dochter bij haar aankomst te Eastbourne te ontvoeren, was het voor de samenzweerders van 't grootste belang, dat ik niets van haar afwezigheid zou merken, vóór de trein aan was, zoodat ik mij niet met het hotel in verbinding kon stellen en maatregelen kon nemen voor haar veiligheid. Dit kon Mijnheer Furneaux echter niet weten en ikzelf heb er voor 't eerst iets van begrepen, toen ik aan mijn kantoor kwam en tot mijn groote ontsteltenis daar hoorde, dat zij weggegaan was. Ik zal geen tijd vermorsen om ik ben ervan overtuigd, dat tegen mijn chauffeur door wel twintig politie-agenten procesverbaal is opgemaakt omdat hij met te groote snelheid reed en geen gehoor gaf aan de signalen om op te houden. Om U de voornaamste feiten te vertellen: wij zijn den wagen langs de Edgeware Road gevolgd. Wij vlogen met een verbazende snelheid voort, nadat we de Welsh Harp voorbij waren. We konden den kerel niet inhalen, totdat hij even buiten St. Albans opzettelijk langzaam ging rijden, alsof hij ons wou laten voorbijgaan. Furneaux vloog op hem aan als een terrier op een rat, maar de man stribbelde niet tegen. Hij is ongetwijfeld een Chinees, hoewel in de livrei van een chauffeur gekleed, en hij bestuurde den auto buitengewoon handig. Zijn hakkelend Engelsch was moeilijk te verstaan en Furneaux was van 't zelfde idee als ik, dat hij niet zijn best deed zich verstaanbaar te maken. Wij begrepen er uit, dat hij bevel had gekregen dezen nieuwen auto voor zijn meester te probeeren, vóór hij hem kocht, maar Furneaux pakte hem mee naar het dichtstbijzijnde politie-bureau, leende er boeien, en nam hem mee terug naar Londen, den auto in een garage in St. Albans achterlatend. Dit is een korte, maar nauwkeurige opsomming van wat er gebeurd is. Mijnheer Furneaux en zijn gevangene stapten aan de Bow Street uit, en ik was op weg naar mijn kantoor in de City, toen ik mij plotseling flauw van den honger voelde, daar ik vanochtend haast niet ontbeten had, en alleen maar een kop koffie bij Mijnheer Theydon gehad had. Dus ging ik terug naar het Carlton Hotel, waar ik een vriend ontmoette, een zakenkennis, die een praatje bij me bleef maken, terwijl ik wat at. Dit kleine voorval maakte dat ik niet naar huis telefoneerde, hoewel ik natuurlijk mij niet ongerust maakte over mijn dochter! Toen werd ik nog verder opgehouden doordat mijn vriend en ik naar een kantoor in de City moesten, en zoo verliepen er nog twee uren voor ik thuiskwam. Toen pas heb ik van Evelijn's reis gehoord." — „Dank U, Mijnheer Forbes," zei Winter rustig. „We zijn vandaag een stap verder gekomen. Vóórdat Uw dochter aan de telefoon komt, moet ik U even zeggen, dat zij door haar ongehoorzaamheid aan U, vandaag aan de politie een goeden dienst bewezen heeft. Wong Li Fu en ik hebben elkaar van aangezicht tot aangezicht gezien. Nu weet ik dat hij heusch bestaat." — „Mijn woord had wel als voldoende bewijs daarvoor kunnen gelden." — „Zeker, Mijnheer Forbes, als U 't eerder verteld hadt," was 't onvermijdelijk antwoord. „Maar hier is Uw dochter. Zij kan haar zaak veel beter bepleiten dan ik."

Als een echte vrouw begon Evelijn zich te verdedigen door aan te vallen.

„Maar Vadertje," klaagde zij, „waarom heb je me niet in 't vertrouwen genomen? Als ik het flauwste begrip had gehad van de vreeselijke dingen, die er aan de hand waren, zou ik stellig naar Eastbourne getelefoneerd hebben, vóór ik op reis ging. Maar ziet U wel in, hoe afschuwelijk knap het heele plan doordacht was? Het telegram kwam juist bijtijds om mij den trein van 1.25 te kunnen doen halen, en het mij onmogelijk te maken om intercommunaal te telefoneeren, als ik den dringenden oproep van moeder wilde opvolgen. En toen ik Eastbourne bereikt had: waarom zou ik een als vreemdeling uitzienden heer verdenken, die zeide dat Dokter Sinnett zijn auto had gezonden om mij naar het hotel te brengen? Er bestaat heelemaal geen Dr. Sinnett in Eastbourne, maar hoe kon ik dat weten? U en ik hebben allebei geleden, ieder op zijn manier, maar eind goed al goed, en ik heb U een massa te vertellen vanavond. Hoe laat? Dat weet ik nog niet. Ik zal telegrafeeren of telefoneeren als Moeder terugkomt, en wij den trein hebben afgesproken. Dag, lieveling. Ga astublieft nergens alleen naar toe, vóór ik terug ben."

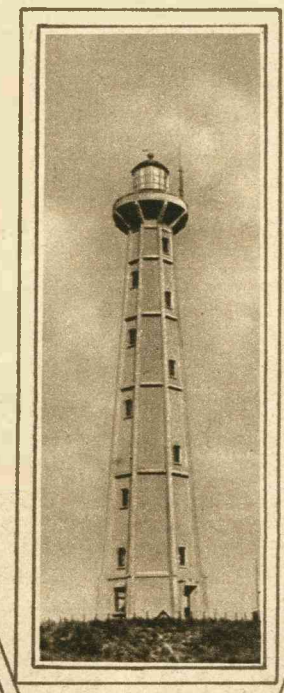
Om de een of andere reden was Winter niet zoo kalm als anders. Hij zag er zóó onrustig uit, dat Theydon, die de oorzaak niet kon begrijpen, zich plotseling herinnerde, dat de Hoofd-Inspecteur een groot rooker was.

„Wilt U niet eens opsteken?" zei hij, „als Juffrouw Forbes er tenminste niets op tegen heeft?"

„Ik!" riep het meisje vroolijk uit. „Ik snak juist naar een sigaret!"

Maar zelfs de beste Havanna van het Royal Devonshire Hotel kon den rimpel uit Winter's voorhoofd niet doen verdwijnen. Meer dan eens keek hij op zijn horloge en het spoorwegboekje. Eindelijk gaf hij gedeeltelijk uiting aan zijn ongerustheid.

„Wat kan er toch met dien Amerikaan gebeurd

Vuurtoren Westhoofd te Goeree. Deze toren is de eenige welke geheel van beton is gebouwd.

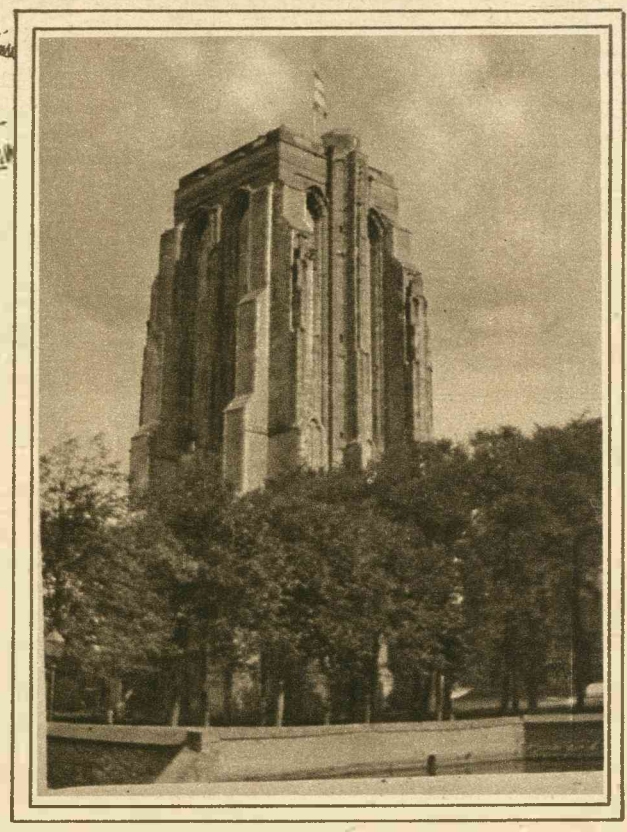
Kiekjes van onze Kustwacht in Zeeland

Het vervoer van een gedemonteerde mijn.

Oefeningen van de kustwacht in het schijfschieten.

De toren te Zierikzee, die door zijn ligging en eigenaardigen vorm de aandacht trekt.